

Posudek na habilitační práci PhDr. Daniela Topinky, Ph.D. "Muslimové a islám v Česku: nová agenda a životní světy"

Habilitační spis Daniela Topinky představuje zajímavé rozvinutí současných studií o islámu v České republice. Těch se v posledním desetiletí objevila celá řada, přičemž autor práce patří mezi jedny z jejich důležitých autorů (vedle Ondřeje Beránka, Miloše Mendela, Miroslava Mareše, Bronislava Ostřanského, Tomáše Rataje, Tomáše Janků, Karla Černého a dalších).

Co se týká **obsahu** Topinkova spisu, tak ten je výsledkem syntézy mnoha autorových zjištění a závěrů, které vzešly z různých analytických studií i jeho vlastního bádání. V první části práce, která se nazývá „Muslimové a islám v Česku po roce 1989“, se autor zaměřuje mj. na historické aspekty vývoje islámské komunity v ČR, jejím etablováním a strukturou, přičemž je tato část doplněna kvantitativním výzkumem na základě tvrdých dat (mj. ze sčítání lidu, domů a bytů) a mediální analýzy. V druhé části nazvané „Fenomenologie a muslimové: životní světy a morální řád“ se Topinka věnuje mj. kvalitativním přístupům ve zkoumání muslimů.

Přínosem předkládané Topinkovy práce je její komplexnost a širokospektrálnost, která je doplněna taky řadou autorem provedených výzkumů. Cenná je zvláště druhá část práce, která je méně deskriptivní a vychází z analýzy vlastních autorových výzkumů. V tomto ohledu - pokud by text měl ambici být podkladem ke knižní publikaci – doporučil bych však o něco více jednotlivé segmenty práce propojit, neboť ve stávající podobě mohou někdy působit poněkud různorodě.

Zde připojuji ještě **několik drobných poznámek a doporučení**: Obecně známou Huntingtonovu hypotézu o střetu civilizací není třeba čtenářům, u kterých se předpokládá zasvěcenost do tématu, vysvětlovat (str. 23). Není také vždy jasné, proč jsou některé pojmy v textu vyvedeny v kurzívě (jako například zde Huntingtonovo jméno). Diskutabilní je také podepírat tvrzení v textu texty Lukáše Lhořana (str. 28) jehož nekonzistentní postoje v rámci české muslimské komunity i později mimo ni, jsou dobře známy. Působí rovněž poněkud neobvykle, když o sobě píše autor ve třetí osobě (např. str. 13, 22, 28). Tak důležitý text, jakým habilitační spis je, by si zasluhoval dokonalejší editaci – viz například chybějící slovo ve větě "*S něčím takovým se v první polistopadové ... nebylo možné setkat.*" (str. 22),

respektive "*Předcházel ji hackerským útok skupiny White media..*" (str. 28) Na stranách 126, 133, 151 pak u schémat chybí uvedení zdroje.

V **diskusi** by měl habilitant vysvětlit, v čem on sám spatřuje největší originalitu své práce a jak jeho text rozvíjí již existující publikace na téma českých muslimů. Zároveň by mohlo být zajímavé nastínit různé možné scénáře vývoje české muslimské komunity (z pohledu jejich politických preferencí, demografického a náboženského vývoje apod.) v souvislosti s potenciálním vývojem ČR (např. ve smyslu pokračující integrace ČR do evropských struktur či naopak vzdalování se jim ve spojení s možným nárůstem politického populismu a autoritativních tendencí v ČR).

Topinkův spis je důstojným milníkem v jeho dosavadní akademické a pedagogické dráze a představuje důležitý příspěvek do českého akademického bádání na toto téma. Mé kritické poznámky a připomínky mají jenom dílčí charakter, proto můžu konstatovat, že na základě předložené habilitační práce ji doporučuji jako podklad k habilitačnímu řízení.

doc. JUDr. PhDr. Marek Čejka, Ph.D.

V Brně 21. 8. 2019